

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego B. J. i T. K.

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu

bez udziału stron

w dniu 24 października 2024 r.

wniosków złożonych przez obrońcę obu skazanych

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej

Górze z dnia 17 kwietnia 2024 r., sygn. akt VI Ka 877/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 18 października 2023 r., sygn. akt II K 642/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Złożone przez obrońcę skazanych B. J. i T. K. wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku, nie mogły zostać uwzględnione.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Co prawda przepis ten nie wskazuje przesłanek, których zaistnienie warunkowałoby

wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to jednak trzeba pamiętać, że stanowi on odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia się. Nie może być więc wątpliwości, że decyzja o skorzystaniu z instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia musi być poparta wyjątkowymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, iż wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki, w szczególności, gdy istnieje realne ryzyko poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (por. np. postanowienia SN: z dnia z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21).

W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Przeprowadzona wstępna kontrola sygnalizowanych w kasacjach uchybień, w szczególności zarzutów podniesionych w obu kasacjach a dotyczących naruszenia art. 439 § 1 pkt. 1 i 6 k.p.k. nie uprawnia na tym etapie do kategoriycznych wniosków, co do konieczności uchylecia zaskarżonego wyroku.

Podobnie rzecz się ma w odniesieniu do pozostałych uchybień jakich w postępowaniu odwoławczym dopuścić się miał sąd drugiej instancji. Także i w tym wypadku przeprowadzona wstępna ocena nie pozwala na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów kasacji.

Zastrzec jednak trzeba, że stanowisko sądu kasacyjnego w tym przedmiocie nie jest ostateczne. Rozstrzygającej oceny w zakresie zasadności zarzutów i skuteczności wniesionych kasacji dokona Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[J.J.]

[ms]

